KURYER KRAKOWSKI.

Dnia 12 Maja 1835. W T O R E K.

Zebrani deput. w klaszt. oo. Francisz. wysyłają pełnomoc. do zjazdu warsz. sprzeciwiającego się wyborowi Stef. Batorego, dla nakł. do zgody r. 1675.

N^er 34.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

KRAKÓW.

Dziś w teatrze p. Guzików po raz ostatni da koncert na harmonice z drzewa.

Wczoraj z rana JW. Hube rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego zainstalował uroczyście p. Kozubowskiego na professora Anatomii świeżo mianowanego przez Senat Rządzący.

Przedmieście Nowy świat zwane nad Wisłą w bliskości zamku, znacznie w roku przeszłym upięknione za staraniem Rządu, w krótce przyozdobi się 3 domami, których budowę już rozpoczęto. Szczególniej robota około domu p. Szwarc postępuje szybko i zaleca się wzorowym porządkiem i czystością. Życzyćby należało, aby plac przytykający do drogi obok niego idącej, w plantacje zamieniono, a tym sposobem piękne z drzew chodniki z obu stron drogi uprzyjemniłyby to miejsce.

Austrja. (z Trjestu 24 Kwietnia). Handel ożywia się na nowo. Z Alexandryi, Nauplii i Smyrny nadeszło wiele obstalunków. Z południową Ameryką zawiązano również stosunki handlowe, które się rozszerzą, skoro Hiszpanja uzna niepodległość tego kraju.—W Albanii wybuchło znowu zaburzenie, ale władza wojskowa spiesznie je przytłumiła.— Mówią tu o zaprowadzeniu kolei żelaznych z Trjestu do Wiednia, a z tej stolicy do granic Galicyi (G. P. S.)

Anglja. Stosownie do prawa konstytucyjnego, które wymaga, aby każdy deputowany, skoro zostanie ministrem, starał się o powtórny wybór, wszyscy członkowie nowego ministerjum ubiegają się o wybory. Już 3ch z pomiędzy nich wybranych zostało bez żadnej oppozycyi ze strony Torysów; jeden nawet deputowany reformista, którego pierwszy wybór izba niższa za nieważny ogłosiła, nadzwyczajną większością powtórnie wybrany został. Sam tylko Jan Russel, jako naczelnik reformistów, doznaje największych trudności przy powtórnym wyborze od Torysów, którzy dla pozyskania wyborców dla siebie ogromne summy wyłożyli. Reformiści dla oszczędzenia kosztów Janowi Russel, zebrali na ten cel składki: samo miasto Manchester złożyło 20 tysięcy złp. i oświadczyło, że w razie potrzeby, drugą summę równie wielką dostarczyć jest gotowe. Mieszkańcy Liwerpolu przesłali mu adres, w którym mu dziękują za gorliwość w zaprowadzeniu reform. Prezes komitetu Soltau zajmującego się wyborem Jana Russel tak go bronił: „Nieprzyjaciele reformy zarzucają, iż Russel usiłuje obalić kościół i Religją panują-

cą. Lecz czegóż on żąda? Żąda, aby zbytek dochodów kościelnych przeznaczono na oświecanie luda i aby ulżono ludowi i duchowieństwu katolickiemu w Irlandyi, a przez to religijność i moralność tego narodu się polepszy, duchowni zaś protestantcy nie będą płatni za obowiązki, których nie mogą wypełniać. Zarzucano jeszcze rządowi, iż zawarł przymierze z Okonelem. Lecz jeźli Okonel zamyśla zmienić swoje dotychczasowe postępowanie i bez żadnych warunków ofiarować ministrom swoję potężną pomoc, pytam się rozsądnych ludzi, dla czego ministerjum miałoby gardzić jego dobrowolną pomocą? W przymierzu jedynie z tym potężnym człowiekiem, mogą być Oranżyści utrzymani w klubach pokory, a Irlandja w pokoju.“—Lord Granville już mianowany został posłem do Paryża.—W tych dniach wyszło w Londynie pisemko z chciwością czytane o arystokracyi angielskiej przypisywane Lordowi Brougham. Pan Richards członek parlamentu, widział osobistą obrazę w tym paszkwilu i napisał uszczypliwy list do Broughama, w którym mówi: „Zasady społeczności są wstrząśnione, a ludzie zamiast odbywać zwyczajne zatrudnienia biegają i pytają się:“ któż nam wskaże drogę ratunku? Mógłbym dowieść, że Wigowie, i sam pan wiele się do tego przyłożyłeś.“ Autorem tego pisemka ma być Bulwer brat poety.—Gazeta *Times* wysławia zwycięstwa Achmeda Beja mianowanego przez Sułtana namiestnikiem Algieru, który trzyma w posiadłości powiat algierski mimo usiłowań Francuzów. — Taż gazeta donosi, iż dotychczasowy zastępca tureckiego posła w Paryżu odwołany został. (G. P. S.)

Hiszpanja. Lord Elliot odebrał dwie depesze z Londynu. Lord Palmerston potwierdza w części poselstwo tego dyplomata powierzone mu dawnej przez Wellingtona, to jest upoważnia go, aby skłonił obie wojujące strony do prowadzenia wojny w sposób przyjęty od narodów oświeconych, odbiera mu zaś władzę do układów o małżeństwo najstarszego syna Don Karlosa z Królową Izabellą II. Tym sposobem nowe ministerjum angielskie zgadza się co do tego punktu z francuzkiem, które nigdy niezezwoliło na powyższe małżeństwo. Z Bajonny donoszą, że przybycie lorda Elliot do zbuntowanych prowincyi obudziło w mieszkańcach nadzwyczajny zapał. Młodzi ludzie tłumami spieszą pod chorągwie Don Karlosa, gdyż w odurzeniu swojem mniemają, iż to poselstwo zapewni Don Karlosowi korzyści, gdy przeciwnie zapowiada mu zgubę. Od przybycia Lorda, już 1400 ochotników powiększyło szeregi Karolistów. Junta Nawarry stara się zrobić w tej prowincyi pospolite ruszenie. Jenerał Valdez przeciw nieprzyjaciołom królowej prowadzi do boju przeważne siły.“ Między Estellą i Bergarą stoczono bitwę, która kilka dni trwała. Zumalakarreguy miał 16 bataljonów pod swem dowództwem. Naprzeciw niego stali Jauregny i Espartero. Gdy pomoc nadeszła Krystynom, Zumalakarreguy musiał opuścić swoje sta-

nowiska i wykonał odwrót z wielkim talentem i z wielką stratą — Gazety hiszpańskie donoszą z Vittoryi: „Dzień (17 Kwietnia) dzisiejszy był dniem radości dla wszystkich przyjaciół rządu królowy Izabelli i dla każdego prawdziwego Hiszpana, który pragnie pokoju dla swojej ojczyzny. Jenerał Valdez wszedł w nasze mury. Jego nagłe przybycie w chwili, gdyśmy go się najmniej spodziewali, obudziło nadzwyczajną czynność, która rozwiązanie stanowczych pytań obiecuje. Siły, które zamyśla powołać do walki, wynoszą 25 bataljony i kilka szwadronów. Dowóz amunicyi i żywności jest zapewniony, Karolistom zaś grozi największy niedostatek z powodu zniszczenia ich magazynów w Amescoas. Don Karlos znajduje się w Onate, gdzie lord Elliot z drugim angielskim kommissarzem przybył." — Jeden członek sejmu oświadczył, że samo duchowieństwo hiszpańskie pragnie reformy, tak dalece bowiem jest niepewne względem swojego losu, iż wielu zakonników opuściło klasztory i schroniło się do prywatnych domów, lękając się pokazać publicznie w swoim ubiorze. Zakonnicy wyszli z klasztoru zwanego Karmel, aby uniknąć zamordowania. Ich obawa nie była płonną, gdyż gwardja narodowa odebrała rozkaz., aby w każdej chwili była na pogotowiu. Zniesienie klasztorów zdaje się nieochybne, ale zakonnicy otrzymają dostateczne penzje do utrzymania życia, nim sobie inny stan obmyślą. Jest to jedyna droga, którą rząd może zaprowadzić zamierzone reformy. Z zakonników ranionych przy zaburzeniu w Saragosie, 2 świeżo umarło. Klasztory stoją puste, gdyż prawie wszyscy zakonnicy opuścili miasto i wielu świeckich duchownych poszło za ich przykładem.
(G. P. S.)

Ameryka połnocna. Anglicy schwytali okręt amerykański, który wiózł 73 niewolników z Alexandryi. Jedna gazeta amerykańska tak o tem mówi: „Gwałt angielskiego urzędnika, który konfiskuje własność amerykańską, ten rozbój morski pod płaszczem prawa, ta ciężka obelga pawilonu Stanów Zjednoczonych wołają głośno o pomstę do naszego rządu, i spodziewamy się, że niezwłocznie chwyci się sprężystych środków do odwetowania niesprawiedliwości i pomszczenia obelgi, już po raz drugi wyrządzonej naszemu krajowi." Wiadomo że państwa Europejskie i Ameryka północna zobowiązały się zniszczyć handel niewolnikami: Anglja więc stara się wykonać tę umowę i zabiera okręty niewolników dostarczające.

Włochy. Lubo już oddawnego czasu Don Miguel przestał myśleć o koronie Portugalskiej; rząd jednak Donny Maryi przedsięwziął wszystkie środki ostrożności na przypadek, gdyby jeszcze tron portugalski przyśnił się Don Miguelowi. W porcie Genewskim stoi fregata portugalska, która śledzi obroty przyjaciół Don Miguela; francuzka flotta w Tulonie ma rozkaz do działania zbrojnego przeciw wyprawie Don Miguela. — W Medjolanie wyglądają niecierpliwie obecności N. Ferdynanda na początku jesieni. Akt łaskawości, który Mo-

narcha przy wstąpieniu na tron uczynił dla więźniów na Spielbergu, zjednał mu przychylność serc wszystkich Podróż więc do Lombardyi od mieszkańców byłaby przyjęta z niewymowną radością. — Podczas wielkiego tygodnia Don Miguel towarzyszył wszystkim processjom i modlił się we wszystkich kościołach rzymskich.

Szwajcarja Sprawy religijne w Kantonach katolickich zrodziły niechęć między ludem, który niechce uznać Biskupów mianowanych przez stolicę rzymską.

Lady Morgan sławna angielka tak mówi o pomniku wystawionym hr. Skotnickiemu we Florencyi w kościele S. Krzyża, gdzie się znajdują groby najsławniejszych ludzi. „Pomnik ten dla pięknego i chlubnych przymiotów młodzieńca zrobił pan Ricci, sławny rzeźbiarz. Jest to dzieło pełne szlachetnej prostoty i wybornego smaku. Nadobna postać kobieca siedząca obok pomnika, w omdleniu sprawionem przez boleść prawdziwą, przedstawia naturalny wizerunek głębokiego i uderzającego smutku. Pomnik ten wzniosła tkliwa młoda małżonka; pomysł więc jest bardzo szczęśliwy.

W Paryżu zapowiedziano niedawno nową gazetę, która ogłaszać będzie jedynie codzienne ceny domowych potrzeb: masła, światła, mięsa i t. d. Zdaje się, iż takie pismo nie powinno mieć nieprzyjaciół w Paryżu, niewdając się w Politykę i Literaturę, tymczasem znalazło zamiast nie przyjaciół, nieprzyjaciołki w kucharkach paryzkich, które jak dawniej już niepotrafią kupować z korzyścią dla swojej kieszeni.

Professor Muzyki w Akademii Wrocławskiej, posiadający gruntowną wiadomość języków: polskiego, łacińskiego, francuzkiego i niemieckiego; tudzież potrzebne wiadomości i umiejętności do wychowania młodzieży, opatrzony chlubnemi świadectwami w tym zawodzie, życzy wnijść w obowiązki guwernera od S. Jana r. b. Bliższa wiadomość w Redakcyi Kurjera (2r.)

Przybyli do Krakowa. Majewski Piotr ob. Szymanowski Mikołaj, Maciński Piotr kup. Chojnacki Piotr, Rogawski Nepomucen, Stanowski Ludwik, Dąbski Franciszek, Nowak Katarzyna, Majewski Kanty, Kobylińska Anna Baronowa, Kobylińska Eleonora, Dembowska Eleonora, Wittenburg Ludwika, Wittenburg Darie, Kochius Natalia Kap. Szwajkowski Mikołaj, Szteinkeller Piotr, Chronowski Kanty, Bogacki Radzca tajny C. Ros. z Polski. Rożek Antoni, Köhler Karol, Chromy Dyzma ob. Gorczyńska Katarzyna, Jasiński Jozef z Galicyi. Lober Zygmunt z Prus.

Opuścili Kraków. Ciesielski Gustaw, Neumann Karol, Schwarzbach Wilhelm, Molinary Teodor, Bieling Wilhelm do Prus. Głowacki Błażej, Fuchs Samuel, Wielogłowski Wincenty ob. Jankowski Józef do Polski. Stadnicki Hr. Stoińska Józefa, Mycielski Stanisław hr. Stamirowski Tomasz do Galicyi. Lippa Franciszek do Polski. Czarnecki Zenon, Kiesewetter August, Konczulk Wilhelm do Prus. Szokol Grzegórz do Austryi.

Dziś w południe ciepła stopni 14

W DRUKARNI AKADEMICKIEJ, NAKŁADEM REDAKCYI.